

[Lasse Budtz]

mænd startede i New York Times. I New York Times fremkom der disse oplysninger, som var årsag til, at der naturligt nok er opstået en debat om Thuleradaren, og denne debat er på god demokratisk vis ført videre i Danmark. I denne debat i Danmark har man set deltagere blandt de mennesker, som har været med til at forhandle ABM-traktaten, og jeg håber sandelig, at det danske forsvarsministerium er orienteret om disse kendsgerninger.

Albrechtsen (VS):

Jeg vil gerne først takke ministeren for, at han erkender, at det altså bl.a. er amerikanske eksperter og danske venstrefløjsspartier, som har været med til at rejse denne debat i Danmark, og ikke Sovjetunionen.

Men dernæst vil jeg gerne spørge ministeren, om han har noget som helst konkret belæg for sin påstand om, at vores sigte med at rejse denne debat i morgen i folketings salen er at skabe splittelse mellem USA og Danmark, og om han ikke er klar over, at vi rejser sagen for at forsvare ABM-traktaten og hindre, at der på dansk-grønlandsk territorium sker noget, som krænker ABM-traktaten. Er ministeren fuldstændig uopmærksom på, at det er det, der er vores bevæggrund?

Ministeren erkender nu, at der er stor usikkerhed i spørgsmålet om, hvorvidt ABM-traktaten er krænket eller ej. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det ikke er et nyt standpunkt fra regeringens side. Har regeringen ikke hidtil haft den opfattelse, at der ikke var nogen usikkerhed eller tvivl i sagen, og at der ikke var noget, der yderligere skulle undersøges?

Forsvarsministeren (Engell):

Nogle af de spørgsmål, der er stillet, må siges at henhøre under den debat, der jo påregnes at skulle finde sted i morgen. Jeg skal bare sige til hr. Pelle Voigt, at jeg ikke kan se, at forsvarschefen har talt om, hvem der har ansvaret for den danske debat. Det er det, der står i overskriften, men overskriften og det, der står i teksten nedenunder, er ikke ganske det samme.

Endvidere stiller hr. Pelle Voigt spørgsmål om artiklen i Kristeligt Dagblad. Jeg har ikke haft lejlighed til at læse den pågældende artikel, og derfor har jeg heller ikke mulig-

hed for at kommentere den, men det er jo heller ikke det, hr. Pelle Voigt har spurgt om. Jeg kunne da forestille mig, at der muligvis var tale om, at Kristeligt Dagblad havde set den artikel, der var i Dagens Nyheter, men om det er den, der har inspireret det, skal jeg ikke kunne sige, det er kun gætterier, og jeg skal ikke gætte videre. Jeg kender altså ikke den pågældende artikel.

Hr. Lasse Budtz spørger, om jeg har læst artiklen i Dagens Nyheter. Det har jeg naturligvis, og jeg må sige det samme, som jeg sagde til hr. Pelle Voigt: jeg mener ikke, det ganske er dækning i overskriften for det, der står i artiklen. Jeg er da også helt klar over, at denne diskussion blev rejst blandt andre steder også i New York Times – her var de første indlæg, og jeg har også fulgt den. Men det, jeg pointerede i min første besvarelse, var, at jeg også hæftede mig ved den forskel, der efter min opfattelse er på den måde, hvorpå debatten er ført i USA, og den måde, hvorpå den er blevet ført herhjemme. Det var det, jeg nævnte.

Endelig vil jeg gerne sige til hr. Albrechtsen, at det, jeg gav udtryk for, bestemt ikke måtte opfattes som en ros i forhold til hr. Pelle Voigt og hr. Albrechtsen; det ville være at overfortolke mig, men jeg skal ikke gætte om motiver og den slags ud over, hvad jeg allerede har været inde på i min første besvarelse.

Pelle Voigt (SF):

Nu forstår jeg, at ministeren ikke har haft lejlighed til at læse artiklen i Kristeligt Dagblad den 26. februar 1987, men her meddeler man, at man faktisk har spurgt Forsvarets Efterretningstjeneste om Sovjets rolle i denne sag, og svaret er:

»Svaret har været, at der ikke er noget, der taler for, at der er eller har været en sådan styring eller indflydelse.«

Jeg vil bede ministeren her helt klart bekræfte, at han i denne sammenhæng er enig med Forsvarets Efterretningstjeneste.

Albrechtsen (VS):

Jeg kan forstå, at ministeren ikke vil besvare mit spørgsmål om usikkerheden i denne sag. Ministeren beskyldte bl.a. mig for at udelade den usikkerhed, der er i denne sag. Så spørger jeg ministeren, om det er udtryk